

til efter 1. April det næstfølgende Aar. Kan vi finde en fornuftigere Ordning end den, vi har nu, en Ordning, der bedre tilfredsstiller Retfærdighedsfølelsen, saa er jeg villig til at drøfte Spørgsmaalet. Ogsaa jeg har den Opfattelse, at det ikke kan være noget tilfældigt, om man kan opnaa kommunal Valgret, det kan ikke være en Vilkaarlighed, der kan udøves mod de Folk, der her kommer i Betragtning, og jeg finder det ogsaa ganske urimeligt at have Bestemmelser som dem, der nu findes i de forskellige Skattevedtægter, hvorefter man kan have saa højt forskellige Vilkaar for Valgret, som jeg her har gjort Rede for.

Jeg haaber nu ved min Besvarelse at have givet en udtømmende Redegørelse for mit Syn og for de Grunde, der har bevæget Indenrigsministeriet og mig til at indtage det Standpunkt, vi har indtaget, og jeg skal slutte med at udtale, at saafremt der er Ønske om at gaa til en saglig Prøvelse af Valglovens Bestemmelser paa de nævnte Omraader for at faa en rimeligere og retfærdigere Ordning, end vi har nu, er jeg villig til at gaa ind paa en saadan saglig Drøftelse.

Ordføreren for Forespørgerne (Kragh):

Jeg takker den højtærede Minister, fordi han gennem sine Udtalelser har givet Udtryk for det, som ogsaa har været min Hensigt, at der ikke fra min eller Forespørgernes Side gennem denne Forespørgsel tilsigtes noget politisk Angreb paa Ministeren, saa lidt som jeg et eneste Øjeblik har hævdet Ministerens Mangel paa Berettigelse til den Fortolkning af Bestemmelserne i § 1, som er praktiseret. Det Spørgsmaal, det drejer sig om, er dette, om § 1 ikke aabner Mulighed for en anden Fortolkning, om denne i Virkeligheden ikke er mere nærliggende, hvad det forekommer mig, at den maa være under Hensyn til, at de, der foreslog den Form for § 1, og jeg, der som Indenrigsminister accepterede den, intet Øjeblik derigennem har villet give Tilslutning til den Fremgangsmaade, som nu praktiseres, og som resulterer i, at det i en 4-aarig Periode er tilstrækkeligt at have betalt Kommuneskat for det sidste Kalenderaar, man kan ganske roligt tilsidesætte de tre foregaaende, uden at det i fjerneste Maade berører ens Adkomst til at forblive paa Valglisten og derigennem udøve sin Valgret. Det er det, Sagen drejer sig om.

Nu siger den højtærede Minister, og det har han jo langt udviklet, at de Principper, som nu følges, er de samme, som er nedlagt i Kommunalloven af 1868, i den kommunale

Valglov af 1908 og i den kommunale Valglov af 1924, og deri har han maaske nogen Ret. Men jeg vil dog bestemt henlede den højtærede Ministers Opmærksomhed paa det, som jeg derom tidligere har udtalt, nemlig dette, at det, som denne Bestemmelse beskæftiger sig med, er Forbindelsen mellem Opholdets Varighed, Skatteydelsen og Adgangen til at udøve Valgret for den, der er ny tiltrædende — enten paa Grund af, at vedkommende nylig har taget Ophold i Kommunen eller nylig har passeret Aldersgrænsen — i Rækken af kommunale Vælgere indenfor Kommunen. Ved denne Bestemmelse tilsigtes der ikke paa nogen Maade at give de gamle Beboere i Kommunen, som maaske i lang Tid har været kommunale Vælgere, Anvisning paa at undlade Skatteydelse under Henvisning til, at dette ikke berører deres Valgret.

Saa siger den højtærede Minister, at § 7, 5te og 6te Stykke, er sekundære Bestemmelser, som derfor er af mindre Betydning. Jeg forstaar ikke ganske, hvorledes den højtærede Minister kan udnævne § 7, 5te og 6te Stykke, til Bestemmelser af sekundær Betydning. Nej, det er Bestemmelser af aldeles afgørende Betydning for Adgangen til ved den endelige Berigtigelse af Valglisten at kunne forblive paa denne. Og i disse Bestemmelser er der faktisk gentagende Tale om den Skatteyderen paahvilende Skatteforpligtelse, og at denne Forpligtelse lige saa vel angaar Skat, som var forfalden til Udpantning forud for Kalenderaaret 1924, som Skat, der er forfalden til Udpantning i dette Kalenderaar, er dog ganske utvivlsomt. Og jeg vil da ogsaa henlede den højtærede Ministers Opmærksomhed paa, at i de tidligere Skattelove fandtes disse Bestemmelser aldeles ikke. Der var da maaske en Mulighed for at hævde og fastholde den Fortolkning, som nu er den højtærede Ministers, men idet vi i § 7, 5te og 6te Stykke, har indsat Bestemmelse om, hvilke Skatteydelser der betinger fortsat Forbliven paa Valglisten ved den endelige Berigtigelse, og har indsat Skatteeftergivelsesbestemmelser, som man ikke tidligere har haft, har vi derigennem netop givet Udtryk for det Krav, som generelt maatte stilles til den vedkommende kommunale Beboer for at blive Vælger.

Den højtærede Minister har jo i denne Forbindelse talt om Cirkulærer. Den højtærede Minister nævnte det Cirkulære, som ogsaa jeg nævnte, der var udstedt af tidligere Indenrigsminister Jensen-Sønderup i 1913, og den højtærede Minister refererede — til Overflod, saasom jeg jo havde citeret